

opusdei.org

Missatge del Papa per a la Quaresma 2008

Us oferim el missatge de Benet XVI amb motiu de la Quaresma 2008 amb el tema: «Nostre Senyor Jesucrist, tot i ser ric, es féu pobre per vosaltres» (2 Co 8,9).

04/02/2008

Estimats germans i germanes!

1. Cada any, la Quaresma ens ofereix una ocasió providencial per aprofundir en el sentit i el valor

d'ésser cristians, i ens estimula a descobrir novament la misericòrdia de Déu perquè també nosaltres arribem a ésser més misericordiosos amb els nostres germans. En el temps quaresmal l'Església proposa alguns compromisos específics que acompanyin concretament els fidels en aquest procés de renovació interior: són l'oració, el dejuni i l'almoina. Enguany, en el meu acostumat Missatge quaresmal, desitjo detenir-me a reflexionar sobre la pràctica de l'almoina, que representa una manera concreta d'ajudar els necessitats i, al mateix temps, un exercici ascètic per alliberar-se de l'afecció als béns terrenals. Com de forta és la seducció de les riqueses materials i com de contundent cal que sigui la nostra decisió de no idolatrar-les, ho afirma Jesús de manera peremptòria: «No podeu servir Déu i el diner» (Lc. 16,13).

L'almoïna ens ajuda a vèncer aquesta constant temptació, educant-nos a socórrer el proïsme en les seves necessitats i a compartir amb els altres allò que posseïm per bondat divina. Les col·lectes especials a favor dels pobres, que a Quaresma es realitzen en moltes parts del món, tenen aquesta finalitat. D'aquesta manera, a la purificació interior s'afegeix un gest de comunió eclesial, igual que succeïa a l'Església primitiva. Sant Pau parla d'això en les seves cartes sobre la col·lecta a favor de la comunitat de Jerusalem (cf. 2Co. 8,9; Rm. 15,25-27).

2. Segons els ensenyaments evangèlics, no som propietaris dels béns que posseïm, sinó administradors: per tant, no hem de considerar-los una propietat exclusiva, sinó mitjans a través dels quals el Senyor ens crida, a cadascun de nosaltres, a ser un instrument de la seva providència cap al proïsme.

Com recorda el Catecisme de l'Església Catòlica, els béns materials tenen un valor social, segons el principi del seu destí universal (cf. núm. 2404).

En l'Evangelí l'amonestació de Jesús als qui posseeixen les riqueses terrenes i les utilitzen només per a si mateixos és clara. Davant de la multitud que, mancada de tot, pateix fam, adquireixen el to d'un fort retret les paraules de sant Joan: «Si un que posseeix béns del món veu el seu germà que té necessitat i li clou les entranyes, ¿com pot estar en ell l'amor de Déu?» (1 Jo 3,17). La crida a compartir els béns ressona amb major eloqüència als països on la majoria de la població és cristiana, ja que la seva responsabilitat davant de la multitud que pateix en l'indigència i en l'abandó és encara més greu. Socórrer els necessitats és un deure de justícia fins i tot abans que un acte de caritat.

3. L'Evangelí indica una característica típica de l'almoina cristiana: cal que sigui en el secret. «Que la teva mà esquerra no sàpiga el que fa la dreta», diu Jesús, «Perquè la teva almoina quedi en el secret» (Mt 6,3-4). I poc abans havia afirmat que no cal gallejar de les pròpies bones accions, per no córrer el risc de quedar-se sense la recompensa del cel (cf. Mt 6,1-2). La preocupació del deixeble és que tot sigui a major glòria de Déu. Jesús ens ensenya: «Així resplendeixi la vostra llum davant de la gent perquè vegin les vostres bones obres i glorifiquin el vostre Pare del cel» (Mt 5,16). Per tant, cal fer-ho tot per a la glòria de Déu i no per a la nostra. Estimats germans i germanes, que aquesta consciència acompanyi cada gest d'ajuda al proïsme, evitant que es transformi en una manera de cridar l'atenció. Si en complir una bona acció no tenim com a finalitat la glòria de Déu i el vertader bé dels

nostres germans, sinó que més aviat aspirem a satisfer un interès personal o simplement a obtenir l'aprovació dels altres, ens situem fora de l'òptica evangèlica. En la societat moderna de la imatge cal estar molt atents, ja que aquesta temptació es planteja contínuament. L'almoïna evangèlica no és simple filantropia: és més aviat una expressió concreta de la caritat, la virtut teològica que exigeix la conversió interior a l'amor de Déu i dels germans, a imitació de Jesucrist, que morint en la creu es va lliurar a si mateix per nosaltres. Com no donar gràcies a Déu per tantes persones que en el silenci, lluny dels reflectors de la societat mediàtica, duen a terme amb aquest esperit accions generoses de sosteniment del proïsme necessitat? Serveix de ben poc donar els propis béns als altres si el cor s'infla de vanaglòria per això. Per aquest motiu, qui sap que «Déu veu en el secret» i en el secret

recompensarà no cerca un reconeixement humà per les obres de misericòrdia que realitza.

4. Convidant-nos a considerar l'almoïna amb una mirada més profunda, que transcendeixi la dimensió purament material, l'Escriptura ens ensenya que hi ha més felicitat en donar que en rebre (Ac 20,35). Quan actuem amb amor expressem la veritat del nostre ésser: en efecte, no hem estat creats per a nosaltres mateixos, sinó per a Déu i per als germans (cf. 2Cor 5,15). Cada vegada que per amor de Déu compartim els nostres béns amb el proïsme necessitat experimentem que la plenitud de vida ve de l'amor i ho recuperem tot com a benedicció en forma de pau, de satisfacció interior i d'alegria. El Pare celestial recompensa les nostres almoïnes amb la seva alegria. I hi ha més: sant Pere cita entre els fruits espirituals de l'almoïna el perdó dels pecats. «La

caritat -escriu- cobreix multitud de pecats» (1P 4,8). Com sovint repeteix la litúrgia quaresmal, Déu ens ofereix, als pecadors, la possibilitat d'ésser perdonats. El fet de compartir amb els pobres el que posseïm ens disposa a rebre aquest do. En aquest moment penso en aquells que senten el pes del mal que han fet i, precisament per això, se senten lluny de Déu, temorosos i gairebé incapaços de recórrer a ell. L'almoïna, acostant-nos als altres, ens acosta a Déu i pot convertir-se en un instrument d'autèntica conversió i reconciliació amb ell i amb els germans.

5. L'almoïna educa en la generositat de l'amor. Sant Josep Benet Cottolengo solia recomanar: «Mai compteu les monedes que doneu, perquè jo dic sempre: si quan fem almoïna la mà esquerra no ha de saber el que fa la dreta, tampoc la dreta ha de saber-ho» (*Detti e*

pensieri, Edilibri, n. 201). Respecte d'això és significatiu l'episodi evangèlic de la vídua que, en la seva misèria, tira en el tresor del temple «tot el que tenia per viure» (Mc 12,44). La seva petita i insignificant moneda es converteix en un símbol eloqüent: aquesta vídua no dóna a Déu el que li sobra, no dóna el que posseeix sinó el que és. Tota la seva persona.

Aquest episodi commovedor es troba dins la descripció dels dies immediatament precedents a la passió i mort de Jesús, el qual, com remarca sant Pau, s'ha fet pobre a fi d'enriquir-nos amb la seva pobresa (cf. 2Cor 8,9); s'ha lliurat a si mateix per nosaltres. La Quaresma ens empeny a seguir el seu exemple, també a través de la pràctica de l'almoïna. Seguint els seus ensenyaments podem aprendre a fer de la nostra vida un do total; imitant-lo aconseguim estar disposats a

donar, no tant quelcom del que posseïm, sinó a donar-nos a nosaltres mateixos. Potser no es resumeix tot l'evangelí en l'únic manament de la caritat? Per tant, la pràctica quaresmal de l'almoïna es converteix en un camí per aprofundir la nostra vocació cristiana. El cristià, quan gratuïtament s'ofereix a si mateix, dóna testimoni que la riquesa material no dicta les lleis de l'existència, sinó l'amor. Per tant, allò que dóna valor a l'almoïna és l'amor, que inspira formes diferents, segons les possibilitats i les condicions de cadascú.

6. Estimats germans i germanes, la Quaresma ens convida a «entrenar-nos» espiritualment, també mitjançant la pràctica de l'almoïna, per créixer en la caritat i reconèixer en els pobres Crist mateix. Les Actes dels Apòstols expliquen que l'apòstol sant Pere va dir a l'home tolit que li va demanar una almoïna a l'entrada

del Temple: «De plata i d'or, no en tinc, però el que tinc, t'ho dono: en nom de Jesucrist de Natzaret, camina» (Ac. 3,6). Amb l'almoïna regalem quelcom material, signe del do més gran que podem oferir als altres amb l'anunci i el testimoni de Crist, en el nom del qual hi ha la vida vertadera. Per tant, que aquest temps estigui caracteritzat per un esforç personal i comunitari d'adhesió a Crist per ser testimonis del seu amor. Maria, Mare i Serventa fidel del Senyor, ajudi als creients a portar endavant la «batalla espiritual» de la Quaresma armats amb l'oració, el dejuni i la pràctica de l'almoïna, per arribar a les celebracions de les festes de Pasqua renovats en l'esperit. Amb aquest desig, us imparteixo a tots una especial Benedicció Apostòlica.

Vaticà, 30 d'octubre de 2007

BENEDICTUS PP. XVI

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/missatge-del-
papa-per-a-la-quaresma-2008/](https://dev.opusdei.org/ca/article/missatge-del-papa-per-a-la-quaresma-2008/)
(12/08/2025)